

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžf/151/2013
Identifikačné číslo spisu:	7013200560
Dátum vydania rozhodnutia:	19.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013200560.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ROYAL TOKAJ SK s.r.o., so sídlom Malá Trňa 181, Malá Trňa, IČO: 36 603 112, v zastúpení JUDr. Pavol Gombos, advokát, Moldavská cesta 21/A, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/43260/2013 zo dňa 19. februára 2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S 68/2013-15, zo dňa 3. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S 68/2013-15, zo dňa 3. júna 2013, p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach, uznesením, č. k. 7S 68/2013-15, zo dňa 3. júna 2013 poukazom na ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o súdnych poplatkoch) zastavil konanie, v ktorom sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/43260/2013 zo dňa 19. februára 2013, ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice, č. 9813401/1556907/2012 zo dňa 9. júla 2012, z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za podanú žalobu v sume 70 Eur. O trovách konania rozhodol súd poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s ust. § 246c ods. 1 O.s.p..

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a zároveň podal návrh pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Vo svojom odvolaní poukazoval najmä na skutočnosť, že žalobca je spoločnosť personálne prepojená s J. T. a s ohľadom na neprimerané zaťaženie spoločnosti zo strany Daňových úradov, nezákonného zadržiavania finančných prostriedkov ako i negatívnej medializácie zo strany daňových úradov nemôžu tieto spoločnosti vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť. Z uvedeného dôvodu sa tieto spoločnosti dostali do finančnej tiesne a ani žalobca nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou. Taktiež poukázal na to, že nevlastní žiadny hnutelný, či nehnuteľný

majetok relevantnej hodnoty. Žalobca uviedol, že súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok mu prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Okrem uvedeného má žalobca za to, že v predmetnej veci nejde o zjavné bezúspešné uplatnenie práva, keď poukázal na spory, v ktorých bola nezákonnosť postupu daňových orgánov preukázaná (napr. rozhodnutie KS v Košiciach sp. zn. 7S/110/2011-92 zo dňa 11. januára 2012 čo potvrdil aj Najvyšší súd SR sp. zn. 2Sžf/16/2012 zo dňa 23. októbra 2012), pričom mal za to, že mu oslobodenie od súdneho poplatku patrí aj s ohľadom na to, že sa jedná o podnikateľský subjekt. Záverom žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, ktorý mu v konaní č. k. 4Cob/39/2012-135 oslobodenie od súdnych poplatkov priznal a to z tých istých dôvodov ako uvádza v tomto odvolaní. S uvedených dôvodov mal žalobca za to, že sú u neho splnené podmienky pre jeho oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, a preto navrhol, aby bolo vydané uznesenie, ktorým sa mu prizná oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Krajský súd v Košiciach, uznesením č. k. 7S 68/2013-28, zo dňa 14. augusta 2013 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov podľa ust. § 138 O.s.p.. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18. septembra 2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu proti uzneseniu o zastavení konania nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca sa žalobou podanou na krajskom súde dňa 24. apríla 2013 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/43260/2013 zo dňa 19. februára 2013, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice č. 9813401/1556907/2012 zo dňa 9. júla 2012.

Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa ust. § 10 ods. 1 veta prvá a druhá zákona o súdnych poplatkoch, Ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, 5a*) súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Z obsahu súdneho spisu je zjavné, že žalobca nezaplatil súdny poplatok za žalobu súčasne s jej podaním, preto krajský súd výzvou č. k. 7S/68/2013-11 zo dňa 9. mája 2013 vyzval, žalobcu, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy zaplatil súdny poplatok za žalobu v sume 70 eur podľa položky č. 10c) sadzobníka súdnych poplatkov zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Z výzvy je jednoznačne zjavné, že žalobca bol poučený, že ak v určenej lehote nezaplatí súdny poplatok, súd konanie podľa ust. § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch zastaví.

Z vyššie citovaných ustanovení zákona o súdnych poplatkoch nepochybne vyplýva, kto je poplatníkom, kedy vzniká poplatková povinnosť i aké sú následky nezaplatenia súdneho poplatku v súdom stanovenej lehote. Tým, že žalobca na výzvu súdu súdny poplatok v zákonnej lehote nezaplatil, postupoval krajský súd v súlade s ust. § 10 ods. 1 citovaného zákona a konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil. Zo samotnej výzvy zaslanej žalobcovi, v ktorej bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku v správnej výške podľa položky 10c sadzobníka, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch, je zjavné, že

žalobca bol zároveň konajúcim súdom poučený o následkoch nezaplatenia poplatku, pričom mu nebolo na jeho žiadosť ani priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Pokiaľ žalobca napriek uvedenému súdny poplatok nezaplatil, nezostávalo krajskému súdu iné, než konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku v zmysle citovaného ustanovenia § 10 ods.1 zákona o súdnych poplatkoch zastaviť.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu podľa 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil, dospejúc k záveru, že krajský súd vo veci rozhodol po vecnej i právnej stránke správne.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 224 ods. 1. Žalobcovi nepriznal náhradu trov tohto konania, pretože v tomto konaní bol neúspešný.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.